

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/26/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112217166
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2112217166.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanej: T. T., narodená X. X. XXXX, bytom O. O. XX, O., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 411,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 129 eur, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 129 eur od 21. 8. 2010 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietla.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 30. 8. 2012 sa žalobca voči žalovanej domáha zaplatenia sumy 411,57 eur (istina 374,16 eur, zmluvná pokuta 37,41 eur), úroku z omeškania % ročne zo sumy 374,16 eur od 21. 8. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 2. 9. 2010 s poukazom na Zmluvu o pôžičke č. 6012848 zo dňa 21. 8. 2006 uzavretú medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s.

Dňa 14. 9. 2012 vstúpilo Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej, ktoré navrhlo návrh zamietnuť a z opatrnosti vznieslo námietku premlčania.

Rozsudkom č. k. 8C/26/2013-55 zo dňa 18. 7. 2013 súd návrh zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 8C/26/2013-65 zo dňa 31. 7. 2013 uložil súd žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Uznesením č. k. 11Co/391/2013-88 zo dňa 31. 3. 2014 odvolací súd zrušil rozsudok a dopĺňací rozsudok súdu prvého stupňa.

Dňa 20. 5. 2014 bol žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka a dňa 16. 5. 2014 bolo žalovanej doručené oznámenie vedľajšieho účastníka, pričom ani jeden z účastníkov vstup vedľajšieho účastníka nenamietali.

Žalobca odôvodnil návrh tak, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalovanej na základe Zmluvy o pôžičke č. 6012848 uzavretej dňa 21. 8. 2006 úver v konečnej výške 473,21 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou 48 mesačných splátok po 10,75 eur s dátumom poslednej splátky dňa 20. 8. 2010. Žalovaná suma pozostáva z istiny 374,16 eur vyčíslennej ako rozdiel

medzi celkovou výškou pohľadávky vrátane pokút a poplatkov v sume 570,49 eur po odpočítaní pokút a poplatkov v sume 196,33 eur. Žalovaná nesplatila úver v lehote splatnosti, ktorej posledný deň pripadol na deň 20. 8. 2010, od 21. 8. 2010 je v omeškaní so zaplatením istiny a zmluvnej pokuty.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu najmä návrhom na začatie konania zo dňa 27. 8. 2012, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 2. 9. 2010, žiadosťou a zmluvou o poskytnutie pôžičky č. 7456017349 zo dňa 21. 8. 2006, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 27. 11. 2012, prehľadom úhrad k zmluve na č. 46, vyjadrením žalobcu zo dňa 15. 5. 2013, doplneným dokazovaním oboznámením sa s obsahom podania žalobcu zo dňa 22. 9. 2014, podaním vedľajšieho účastníka zo dňa 24. 7. 2014, podaním žalobcu zo dňa 22. 9. 2014, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav, keď pojednával a vyhlásil rozhodnutie v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keď právny zástupca žalobcu a právny zástupca vedľajšieho účastníka svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnili.

Vedľajší účastník podaním zo dňa 24. 7. 2014 poukázal na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka. Každá splátka úveru má svoj vlastný režim zročnosti a teda plynutie premičacej doby je potrebné skúmať samostatne vo vzťahu ku každej jednej splátke. Deň 20. 8. 2010 je preto dňom splatnosti iba poslednej splátky a nie celého úveru. Žalobný návrh bol podaný na súd včas iba vo vzťahu k splátkam, ktorým splatnosť nastala po 30. 8. 2013.

Žalobca podaním zo dňa 22. 9. 2014 poukázal na to, že ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka nie je možné použiť. Splatnosť úveru nastala prirodzeným spôsobom dňom splatnosti poslednej mesačnej splátky úveru ku dňu 20. 8. 2010. Pokiaľ bolo v zmluve dohodnuté splácanie úveru v splátkach nejedná sa o čiastkové plnenie, alebo o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach a preto lehotou splatnosti je lehota na splatenie celého dlhu t. j. 20. 8. 2010, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 54/2007 zo dňa 17. 6. 2008.

Žalovaná na informatívnom výsluchu uviedla, že zmluvu s Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela, splátky prestala splácať z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Vzniesla námietku premičania voči žalovanej sume.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 2. 9. 2010 vyplýva, že Consumer Finance Holding, a.s. postúpil na žalobcu, okrem iných pohľadávku voči žalovanej vo výške 568,41 eur /374,16 eur istiny, 194,25 eur zostatok príslušenstva/.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Súd v konaní má preukázané, že žalobca má aktívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní, čo nebolo v konaní nijakým spôsobom spochybnené.

Zo žiadosti a zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 745601739 zo dňa 21. 8. 2006 vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalovaná sa dohodli na uzavretí zmluvy, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v sume 10 000 Sk, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať po 324 Sk mesačne, formou 48 splátok. Dohodli sa na RPMN 26,37 %. V bode 6 nazvanom Vyhlásenie klienta žalovaná ako klient vyhlásila, že sa pre podpísaním zmluvy oboznámila so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktorú sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, prevzala ich, súhlasí s nimi a nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Z bodu 6.1. Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve alebo Podmienkach alebo VOP.

Z bodu 6.2. Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári alebo Zmluve alebo Podmienkach alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Z bodu 12.2. Všeobecných podmienok vyplýva, že spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí doby veci rovnakého druhu.

Podľa ustanovenia § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom v čas uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ods. 2 na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení v znení platnom v čase uzavretia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 z. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 z. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušľach výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 4 z. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba, ods. 5 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z podaného návrhu, ako aj z podaní žalobcu vyplýva, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej čo do istiny nároky vzniknuté mu v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 2. 9. 2010, ktorú uzavrel s právnym predchodcom Consumer Finance Holding a.s., ktorý uzavrel so žalovanou zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 21. 8. 2006, v zmysle ktorej poskytol žalovanej sumu vo výške 10 000 Sk/331,94 eur, ktorú sa zaviazala žalovaná zaplatiť v 48 splátkach po 324 Sk/10,75 eur mesačne, keď prvá splátka bola splatná dňa 20. 9. 2006 a posledná splátka bola splatná dňa 20. 8. 2010. Z uvádzaného skutkového vymedzenia návrhu tak vyplýva, že žalobca si uplatňuje žalované plnenie na základe právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť podľa príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z., teda na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa v zmysle ustanovení § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., pričom na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali. Zo zmluvy a záväzku uzavretého dňa 21. 8. 2006 je zrejmé, že v uvedený deň bola žalovanej schválená pôžička vo výške 10 000 Sk. Žalovaná nepoprela, že jej bola poskytnutá suma 10 000 Sk. Je teda zrejmé, že v uvedený deň bola žalovanej poskytnutá suma 10 000 Sk právnym predchodcom. v bode 6. 2. Všeobecných obchodných podmienok a o počte splátok. Žalobca v konaní netvrdil a uvedené ani nebolo v konaní sporné, že predmetný úver mala žalovaná splácať formou splátok v počte 48, pričom podľa všeobecným podmienok, bod 6. 1. a 6.2. vyplýva, že splatnosť splátok bola vždy 20. dňa v mesiaci, pričom splátkový kalendár s iným dátumom splatnosti splátok k predmetnej zmluve nebol súdu predložený. Na základe uvedeného má sú preukázané, že prvá splátka bola splatná dňa 20. 9. 2008 a posledná 48. splátka bola splatná dňa 20. 8. 2010, ktorý je teda aj dňom splatnosti úveru. Žalovaná čerpala úver vo výške 331,94 eur, pričom podľa zmluvy sa zaviazala zaplatiť celkom sumu 516 eur formou 48 splátok.

Žalobca odôvodnil výšku žalovanej istiny 374,16 eur ako rozdiel výšky pohľadávky 570,16 eur a odpustených pokút a poplatkov vo výške 196,13 eur. Pričom podľa tvrdenia výška pohľadávky žalobcu v čase postúpenia pozostávala z dlžnej istiny v sume 374,16 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty v sume 37,41 eur v zmysle ustanovenia čl. VII bod b) 1 s označením Zmluvné sankcie. Z prehľadu úhrad na zmluve č. 6012848 súd zistil, že výšku odpustených pokút a poplatkov vo výške 196,33 eur, dlžnú istinu v sume 374,16 eur. Od 21. 8. 2006 do 27. 9. 2010 nezistil žiadnu úhradu zo strany žalovanej a žalovanej, ktorá tvrdila, že splátka prestala splácať v konaní výšku uhradených splátok nepreukázala. Z tohto dôvodu súd vychádzal z vyjadrenia žalobcu a predložených dokladov, že výška, ktorú má žalovaná zaplatiť je 374,16 eur. Žalobca v konaní ani na výzvu súdu nešpecifikoval presným vyčíslením žalovanú sumu a neuviedol, ktoré konkrétne splátky sú zahrnuté v žalovanej sume. Súd má za to, že žalovaná suma predstavuje 34,80 splátok (374,16 : 10,75). Nakoľko posledná 48. splátka bola splatná dňa 20. 8. 2010 žalovaná suma sa týka v poradí 15. (20. 11. 2007) až 48. (20. 8. 2010) splátky spolu vo výške 365,50 eur a čiastočne už 11. splátky vo výške 8,66 eur.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa ustanovenia § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní, ods. 2 koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň, ods. 3 ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť, ale zmluva o pôžičke zanikla uplynutím dohodnutej doby, pričom posledná splátka bola splatná dňa 20. 8. 2010. Žalobca podal návrh na súd dňa 30. 8. 2012. Súd dospel k záveru, že splátky splatné do 20. 8. 2010 sú premlčané, pretože premlčacia doba jednotlivých splátok v zmysle § 101 začala plynúť od ich zročnosti a uplynula do podania návrhu na súd dňa 30. 8. 2012. Súd považoval návrh žalobcu za dôvodný v sume 129 eur za 12 nepremľčaných splátok (počnúc 37. splátok zo dňa 20. 9. 2009 a končiac 48. splátkou). Zároveň súd priznal i úrok z omeškania z tejto sumy od 21. 8. 2010 do zaplatenia v súlade s návrhom žalobcu, ktorý si úrok z omeškania uplatnil od nasledujúceho dňa po splatnosti celého úveru a vo zvyšku uplatnenej istiny vo výške 245,16 eur ako rozdiel priznanej 129 eur a žalovanej 374,16 eur a úroku z omeškania ako nedôvodný zamietol, nakoľko žalovaná a vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania.

K námietke žalobcu, že úver sa stal splatným až vyhlásením splatnosti súd uvádza nasledovné. Žalobca, prípadne jeho právny predchodca, si mohol svoje právo na zaplatenie jednotlivých splatných splátok uplatniť na súde dňom nasledujúcim po ich splatnosti. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy a ani zo zákona nevyplýva povinnosť veriteľa najskôr vyhlásiť splatnosť celého úveru, resp. vyčkať do ukončenia zmluvy uplynutím jej doby a až následne si uplatniť svoj nárok na zaplatenie jednotlivých splatných splátok na súde. Daný postup by spôsobil značnú nerovnováhu v postavení účastníkov, nakoľko takto by sa mohol domáhať veriteľ zaplatenia prvej splátky splatnej 20. 9. 2006 účinne do 20. 9. 2013, t.j. do uplynutia trojročnej premlčacej doby od splatnosti poslednej splátky v zmysle zmluvy, ak by nevyhlásil predtým účinne predčasnú splatnosť. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu a poukazom na aplikáciu rozsudku NS SR sp. zn. 4 Obo 54/2007 zo dňa 17. 6. 2008, keď tento sa týka námietky premlčania v

zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, keď súd v tomto konaní má za to, že na predmetnú vec je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka aj o premlčaní, ktoré v tomto konaní aj aplikoval.

Žalobca si v konaní uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 37,40 eur vyčíslenú ako 10 % zo sumy 374 eur.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda, ods. 2 zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej dojednania. Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky pokuty zásadne je vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak občiansky zákonník, ako aj obchodný zákonník nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute s niektorými všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi. Zo všeobecných obchodných podmienok z bodu 12.2. vyplýva, že spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

Z obsahu zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanej a bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa ako schválenie výšky pôžičky, výška splátky, počet splátok. Žalovaná ako spotrebiteľ mala síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporene nemohla ovplyvniť ich obsah. Pokiaľ ide o samotnú zmluvnú pokutu, táto nebola dohodnutá účastníkmi v samotnej formulárovej zmluve, ale je uvedená v bode 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktorých obsah nemohla žalovaná nijakým spôsobom ovplyvniť a na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaná prehlásila, že sa oboznámila s obsahom Všeobecných obchodných podmienok. Vychádzajúc dikcie ustanovenia § 544 ods. 2 Obč. zákona, ktoré ustanovenia výlučne upravujú zmluvnú pokutu, platí, že zmluvná pokuta môže byť dojednaná len písomne, kde musí byť určená výška pokuty, alebo spôsob určenia. Súd mal za to, že dojednanie zmluvnej pokuty vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré by mali byť známe účastníkovi spotrebiteľskej zmluvy, ako spotrebiteľovi, nie je písomne uzavretá zmluva na dojednanie zmluvnej pokuty, keď všeobecné zmluvné podmienky neboli podpísané žalovanou. Napriek prehláseniu žalovanej o tom, že sa s Všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámila, súd má pochybnosť o tom, že oboznámenie zo strany žalovanej bolo ešte pred podpisom samotnej zmluvy, aj vzhľadom na veľmi drobné písmená Všeobecných obchodných podmienok, ťažko čitateľné, ktoré sťažujú možnosť oboznámenia sa s týmito podmienkami pri uzatváraní zmluvy, na ktoré už existujú rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, ktoré považujú takéto zmluvy za neplatné. Keďže nebola riadne splnená podmienka dojednania individuálnej zmluvnej pokuty v zmluve, súd návrh v časti zaplatenia zmluvnej pokuty v celom rozsahu zamietol pre nesplnenie podmienok stanovených v zákone, dojednania zmluvnej pokuty písomne v zmluve, keď obchodné podmienky žalovaná nepodpísala.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, ods. 3 ak ide o omeškanie s plnením veci, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1. 1. 2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej ako dlžníka popri plnení, úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, a nie je tu žalovaná podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého je výška úroku z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd sa stotožnil s dňom vzniku omeškania s úhradou priznanej sumy 129 eur od 21. 8. 2010 do zaplatenia, t. j. deň nasledujúci po uplynutí doby, na ktorú bola zmluva uzavretá. Súd sa stotožnil aj s výškou požadovaného úroku z omeškania, ktorá bolo ku dňom vzniku omeškania 21. 8. 2010 vo výške 9 % ročne, keď základná úroková sadzba ECB k dňom omeškania vo výške 1 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk, t. j. 1 % + 8 bodov spolu výška 9 % ročne. Nakoľko súd návrh časti sumy 245,16 eur ako nedôvodný zamietol, zamietol aj návrh časti úroku z omeškania zo sumy 245,16 eur. Na základe zisteného skutkového stavu a vyššie uvedených zákonných ustanovení rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.